

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	๗
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ณ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๖
๑.๔ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๖
๑.๕ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๑.๖ ขอบเขตของการวิจัย	๘
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๐
๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๐
บทที่ ๒ ความขัดแย้งเรื่องการบวชภิกษุณีในสังคมไทย	๑๑
๒.๑ กระแสความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับภิกษุณีในสังคมไทย	๑๑
๒.๒ ความขัดแย้งเกี่ยวกับแนวคิดที่มีต่อภิกษุณีในสังคมไทย	๑๕
๒.๒.๑ พุทธประสงค์ในการประดิษฐานภิกษุณีสงฆ์	๑๕
๒.๒.๒ ภิกษุณีกับอันตรายต่อการประทุติพรหมจรรย์ของภิกษุสงฆ์	๒๒
๒.๒.๓ ภิกษุณีกับปัญหาความสมดุลของโครงสร้างทางสังคม	๒๖
๒.๒.๔ เจตนารมณ์การรื้อฟื้นภิกษุณี	๓๓
๒.๓ ความขัดแย้งเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการบวชภิกษุณีในสังคมไทย	๔๓
๒.๓.๑ การบวชภิกษุณีตามพระวินัย	๔๔
๒.๓.๒ การทดแทนการบวชภิกษุณีด้วยการบวชชี	๔๗

๒.๓.๓ การบวชภิกษุณีกับความรับผิดชอบของคณะสงฆ์	๕๒
บทที่ ๓ สาเหตุความขัดแย้งเรื่องการบวชภิกษุณีในสังคมไทย	๕๖
๓.๑ ความหมายของความขัดแย้งในพระพุทธศาสนา	๕๖
๓.๒ สาเหตุของความขัดแย้งในพระพุทธศาสนา	๕๘
๓.๒.๑ ค้นหาในฐานะสาเหตุของความขัดแย้ง	๖๑
๓.๒.๒ ทิฏฐิในฐานะสาเหตุของความขัดแย้ง	๖๖
๓.๒.๓ มานะในฐานะสาเหตุของความขัดแย้ง	๗๔
๓.๓ วิเคราะห์สาเหตุความขัดแย้งเรื่องการบวชภิกษุณีในสังคมไทย	๗๗
๓.๓.๑ ค้นหาเกี่ยวกับการปฏิเสธการบวชภิกษุณี	๘๐
๓.๓.๒ ทิฏฐิกับการปฏิเสธการบวชภิกษุณี	๘๒
๓.๓.๓ มานะกับการปฏิเสธการบวชภิกษุณี	๘๔
บทที่ ๔ การแก้ปัญหาความขัดแย้งเรื่องการบวชภิกษุณีในสังคมไทย	๘๖
๔.๑ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับแนวคิดที่มีต่อภิกษุณีในสังคมไทย	๘๖
๔.๑.๑ พุทธประสงค์ในการประดิษฐานภิกษุณีสงฆ์	๘๖
๔.๑.๒ ภิกษุณีกับอันตรายต่อการประพฤติพรหมจรรย์ของภิกษุสงฆ์	๑๐๔
๔.๑.๓ ภิกษุณีกับปัญหาความสมดุลของโครงสร้างทางสังคม	๑๐๘
๔.๑.๔ เจตนารมณ์การรื้อฟื้นภิกษุณี	๑๑๔
๔.๒ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการบวชภิกษุณีในสังคมไทย	๑๑๕
๔.๒.๑ การบวชภิกษุณีตามพระธรรมวินัย	๑๒๐
๔.๒.๒ การทดแทนการบวชภิกษุณีด้วยการบวชชี	๑๔๐
๔.๒.๓ การบวชภิกษุณีกับความรับผิดชอบของคณะสงฆ์	๑๔๒
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๑๔๕
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๔๕
๕.๒ ข้อเสนอแนะ	๑๕๑
บรรณานุกรม	๑๕๒
ประวัติผู้วิจัย	๑๕๓

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อชื่อคัมภีร์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๕ เรียงลำดับดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา. (ไทย)	= วินัยปิฎก มหาวิภังค์ (ภาษาไทย)
วิ.ภิกขุณี (ไทย)	= วินัยปิฎก ภิกขุณีวิภังค์ (ภาษาไทย)
วิ.ม. (ไทย)	= วินัยปิฎก มหาวรรค (ภาษาไทย)
วิ.จู. (ไทย)	= วินัยปิฎก จูฬวรรค (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.สี. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค (ภาษาไทย)
ที.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค (ภาษาไทย)
ม.มู. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มูลปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
ม.อุ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
ส.ส. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค (ภาษาไทย)
ส.ข. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย ขันธวารวรรค (ภาษาไทย)
ส.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย มหาวารวรรค (ภาษาไทย)
อง.เอกก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย เอกกนิบาต (ภาษาไทย)
อง.ทุก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต (ภาษาไทย)
อง.ปญจก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปญจกนิบาต (ภาษาไทย)
อง.ทสก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทสกนิบาต (ภาษาไทย)
ขุ.ธ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)
ขุ.อิติ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย อิติวุตตกะ (ภาษาไทย)
ขุ.เถรี. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย เถรีคาถา (ภาษาไทย)
ขุ.ชา.เตรสก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย เตรสกนิบาตชาดก (ภาษาไทย)

ข.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิเทศ (ภาษาไทย)
ข.จ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย จุฬนิเทศ (ภาษาไทย)
ข.ป. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ปฏิสัมภิทามรรค (ภาษาไทย)
ข.พุทธ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย พุทธวงศ์ (ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภ.สง. (ไทย)	= พระอภิธรรมปิฎก ชรรณสังคณี (ภาษาไทย)
อภ.วิ. (ไทย)	= พระอภิธรรมปิฎก วิภังค์ (ภาษาไทย)
อภ.ป. (ไทย)	= พระอภิธรรมปิฎก ปุคคลบัญญัติ (ภาษาไทย)

๒. การระบุหมายเลข

การอ้างอิงใช้ระบบระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ ดังตัวอย่าง เช่น ที.ม. (ไทย) ๑๐/๑๖/๑๐ หมายถึง ทีมนิกาย มหาวรรค พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๐ ข้อที่ ๑๖ หน้า ๑๐.